

senin principiile, practicînd secretul ca nouă formă a minciunii și dezertarea de la îndatoriri ca variantă a subrezeniei lăuntrice. În plasma întîmplărilor, ceata rubedeniilor — intrusi agitați, lingusitori umili, profitori fără scrupule, solicitanți abuzivi — accentuează senzația de discrepanță între norma morală afirmată și cotidianul îngălat în compromisuri. Implicați în traiul adulților, tinerii îi judecă sever, necrutători în identificarea și izolarea abaterii.

Întrebările pe care le iscă situația dramatică propusă atenției nu sînt puține, cum nu puține sînt soluțiile la a căror descoperire autoarea îi face nărtasi pe spectatori. Angajată în explorări deloc confortabile, piesa rămîne tonică prin mesaj, sporind încrederea în posibilitatea de a privi cu demnitate adevărul.

În transpunerea textului pe scena Naționalului craiovean, regizorul Mihai Mănolescu a conjugat firescul, propețimea și rigoarea, dînd organicitate și consistență dramatică unor momente de viață. Discursul teatral dobîndește altitudine cînd se concentrează asupra a ceea ce este mai valoros în text, fără a plasa accente prisoselnice, și fără a urmări distorsionarea unor înțelesuri destul de accesibile.

Într-un decor alcătuit din elemente sugestive, imaginat de Vasile Buz, decor făcut să vorbească despre prosperitate, despre tihna bunăstării, actorii au răspuns după puteri propunerilor regizorale.

„Ogînda rectificatoare” a familiei, Dorina Sătmăru, a fost Leni Pințea-Ho-

meag. Actrita a știut să transmită emoționant lupta împotriva uzurii sufletești, refuzul zonelor opace ale vieții, pornind de la premisa că refugiul în amăgire nu e decît un indiciu al vulnerabilității. Febra interioară, privirea arzătoare, greutatea cuvîntului rostit, o sobrietate ce avantajează stilul atît de personal al interpretei au impus o cuceritoare creație de maturitate, inspirată de un rol contemporan cu care comunică intim.

O secondează, cu un aer picant și echivoc, cu eleganță rece, Iancu Goantă. Așa cum l-a gîndit actorul, Gheorghe Sătmăru e sigur pe sine, elocvent, hotărît să-și apere cu orice risc „vederile”, solemnitatea vorbelor fiind direct proporțională cu derizoriul situației, persiflarea celor din jur avînd rostul de a ascunde demisia morală și afectivă. Se trece însă cam ușor peste nota dramatică pe care o presupune o asemenea biografie. O fiică deprinsă cu autopsiile morale la vedere, pe pacient neanesteziat, voindu-se intransigentă, în fond adînc tulburată de tangajul căruia îi este supusă reputația familiei, realizează cu firesc și dezinvoltură Tamara Popescu. Tudorel Petrescu, în rolul mezinului, are înflăcărarea, credința și cîndoearea vîrstei juvenile, cu o notă amuzantă în plus. Lucian Albanezu și Stefan Mirea, în frații mai mari, nu stăpîneau, la data premierei, textul, necum subtextul. Ar mai fi fost de lucrat, la acest capitol, pentru eliminarea soluțiilor expediate, pentru depășirea nesigurantei.

Julietta ȚINTEA

CALEIDOSCOP

CALEIDOSCOP

Teatrul „Bulandra” a sărbătorit recent un deceniu de la premiera piesei *Răceala de Marin Sorescu*, în regia lui Dan Micu și scenografia lui Dan Jitianu. Spectacolul a luat premiul de excelență al A.T.M. pe anul 1977, a fost prezentat la Festivalul BITEF de la Belgrad și continuă să fie în atenția publicului.

În 15 luni de la premieră, spectacolul *Hamlet* (regia, Alexandru Tocilescu;

scenografia, Dan Jitianu și Liana Manțoc, cu Ion Caramitru în rolul principal) a împlinit suta de reprezentații.

La rîndul ei, comedia *Secretul familiei Posket* de Arthur Wing Pinero a împlinit o sută de reprezentații „cu casa închisă”, numai în zece luni de la premieră. Regia: Valeriu Moisescu; decorurile: Mihai Mădescu; costumele: Nina Brumușilă. Capete de afiș: Dem. Rădulescu,

Mariana Mihuț, Ștefan Bănică, Virgil Ogășanu.

•

Teatrul „Ion Creangă” a reluat ciclul de spectacole de muzică rock și poezie, cu contribuția actorilor Florian Pittiș și Șerban Celea. Cele mai valoroase formații de gen își dau concursul pentru a completa gama largă a repertoriului „deschis” al „Teatrului tinerei generații”.

...23

TEATRUL NAȚIONAL
DIN BUCUREȘTI

ARHEOLOGIA DRAGOSTEI

de Ion Brad

29 noiembrie 1986

Ajuns la a 23-a reprezentație, spectacolul s-a desfășurat într-un spațiu teatral inedit, oferit de noua sală, „Amfiteatru”, a Teatrului Național din București. Este o sală elegantă și intimă totodată, cu o scenă deschisă, înființată ca un pînten în mijlocul spectatorilor așezați în semicerc. Apropierea publicului de spațiul scenic îi obligă pe actori la o maximă concentrare, implicînd direct publicul în acțiune și contribuind la co-

municarea emoțională dintre scenă și sală.

Spectacolul și-a păstrat calitățile de la premieră, dobîndind un grad mai înalt de tensiune. Substanța poetică a „visului în opt scene” e mai densă, la aceasta contribuind luminile, muzica (ilustrația muzicală: Lucian Ionescu), mișcările hieratice ale personajelor-proiecții în conștiința eroului, rostirea solemn-incantatorie a unor replici. S-a accentuat de asemenea nervul dramatic, prin sublinierea stării de căutare febrilă a studentului, prin simbolicul joc al frînghiilor în care acesta se zbate, prin interferența realului cu oniricul într-o ambiguitate ce creează mister și face accesibile esențele. Se evidențiază astfel cu putere de convingere împletirea organică a filonului liric, intim, cu filonul major al sentimentului patriotic, în conștiința acestui student la istorie, cercetător al izvoarelor adînci ale ființei naționale aflate la obîrșia luptei poporului român pentru libertate și inde-

pendență, pentru unirea săvîrșită în 1918, împotriva agresiunii unor puteri străine.

Integrîndu-se viziunii regizorale a Ancăi Ovanez-Doroșenco, în scenografia convențională, adaptată noului spațiu de George Doroșenco, actorii își mențin ținuta elevată a jocului concentrat asupra sensului și nuanțelor. Stelian Nistor în rolul studentului, febril și dinamic, îmbină cu pricepere starea de vis cu cea de luciditate; Ileana Stana Ionescu conferă cadențe de ritual magie rostirii sobre și profunde a textului Bătrînei umbre a tătarilor dispăruți; Valeria Gagealov picură o notă emoțională în înțeleptele intervenții ale Mamei; N. Gr. Bălănescu aliază umorul popular cu baladescul în rolul de relief al străbunicului. În tonalitatea generală s-au integrat, cu ponderea cuvenită, Traian Stănescu, Ruxandra Buceanu, Cezara Dafinescu și Magdalena Cernat.

Margareta BARBUȚA

CALEIDOSCOP

CALEIDOSCOP

După Slugă la doi stăpîni de Goldoni, la Teatrul de Comedie a intrat în repetiții Regele Ioan de Shakespeare, în regia lui Grigore Gonța, cu Silviu Stănculescu protagonist.

Deci, multe titluri încă nereprezentate! Poate că secretarii literari nu vor rămîne nereceptivi...

Volumul „Artă și știință” de Solomon Marcus, apărut în editura „Eminescu”, rezervă un copios capitol teatrului. Din cuprins: „Dileme privind personajul teatral”, „Teatrul și calculatorul”. Foarte interesante, încercările de computerizare a dramaturgiei și artei spectacolului.

Teatrul „Nottara” a înregistrat de cînd cel de-al 400-lea spectacol cu Micul infern de Mircea Ștefănescu în regia lui Mihai Berechet. A trecut un deceniu de cînd aceeași distribuție de la premieră (Lucia Mureșan, Ion Dichiseanu, Ștefan Radof, Emilia Dobrin-Besoiu și Ion Siminie), în frunte cu Silvia Dumitrescu-Tîmciș, joacă spectacolul la înalta cotă valorică apreciată de public și de presă.

AVENIC